

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA

JÁNA MAZÁKA

přednesené dne 15. září 2011(1)

Věc C-427/10

Banca Antoniana Popolare Veneta SpA, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura SpA

proti

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Agenzia delle Entrate

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie)]

„Da? z p?ídané hodnoty – Da? naú?tovaná a odvedená bez ?ádného d?vodu – Nárok poskytovatele služby žádat da?ovou správu o vrácení DPH odvedené bez ?ádného d?vodu – Nárok p?íjemce služby žádat poskytovatele služby o vydání bezd?vodného obohacení odpovídajícího DPH naú?tované bez ?ádného d?vodu – Zm?na výkladu vnitrostátního ustanovení, které stanoví osvobození od DPH – Zásady právní jistoty a ochrany legitimního o?ekávání“

Skutkový a právní kontext sporu v p?vodním ?ízení a p?edběžné otázky

1. Spor projednávaný před italskými soudy se týká ?ástky, kterou Banca Nazionale dell'Agricoltura SpA (dále jen „BNA“) uhradila do státní pokladny jako da? z p?ídané hodnoty (dále jen „DPH“) z odm?n p?íjatých za ?innost spo?ívající ve výb?ru ?lenských p?ísp?vk? provád?nou pro meliora?ní sdružení (consorzii di bonifica) v období od roku 1984 do roku 1994.
2. V této době nebyla ?innost spo?ívající ve výb?ru ?lenských p?ísp?vk? považována za „?innost spo?ívající ve výb?ru daní v?etn? placení daní provedeného na ú?et poplatník?“, která je osvobozena od DPH na základ? ?l. 10 bodu 5 na?ízení prezidenta republiky ?. 633 ze dne 26. ?íjna 1972, kterým se zavádí a upravuje da? z p?ídané hodnoty(2) (dále jen „na?ízení prezidenta republiky ?. 633/72“).
3. Da?ová správa však v ob?žníku ?. 52/E ze dne 26. února 1999 zm?nila p?vodní výklad tohoto ustanovení na?ízení prezidenta republiky ?. 633/72 tak, že se o ?lenských p?ísp?vcích m?lo za to, že mají da?ovou povahu, a proto se odm?ny, které dlužila sdružení, m?ly považovat za platby osvobozené od DPH. Podle údaj?, které poskytl Corte suprema di cassazione (Itálie) ve

svém předkládacím rozhodnutí, odpovídal uvedený obžník novému smru judikatury týkající se daové povahy ílenských pípívk?

4. Po této zmne výkladu íl. 10 bodu 5 naízení prezidenta republiky í. 633/72 dotená sdružení požádala společnost SIFER SpA, nástupkyni BNA, jakožto držitele koncese k výbr ílenských pípívk?, o vrácení íástek zaplacených jako DPH z odmí zaplacených za výbr pípívk?, z dvodu bezdvodného obohacení ve smyslu ílánku 2033 obanského zákoníku.

5. Podle italského práva takový spor, a sice spor mezi osobou, které byla DPH naútována, a poskytovatelem služby, který DPH vybral, jenž se týká bezdvodného obohacení, není považován za spor daové povahy, a má se tedy u íj za to, že spadá do píslušnosti obecných obanskoprávních soudí. Na podání žaloby na vydání bezdvodného obohacení se vztahuje obecná desetiletá promíecí lhíta stanovená v ílánku 2946 obanského zákoníku.

6. Jedno z dotených sdružení podalo žalobu proti společnosti SIFER SpA k obanskoprávnímu soudu, který povolil, aby BNA vstoupila do ízení ohledn íástek, které se jí týkají. Soud uložil BNA, aby zaplatila íátku odpovídající DPH, která byla naútována z odmí uhrazených za výbr pípívk?, navýšenou o úroky. BNA podala odvolání proti tomuto rozhodnutí.

7. Poté, co byla podána žaloba k obanskoprávnímu soudu, BNA požádala daovou správu o vrácení DPH odpovídající íástkám, které požadovala dotená sdružení. Vzhledem k tomu, že bylo implicitn rozhodnuto o zamítnutí této žádosti, podala BNA proti daové správ íi samostatné žaloby.

8. Takový spor, a sice spor mezi BNA jako poskytovatelem služeb, který vybírá DPH a daovou správou, který se týká vrácení DPH odvedené bez íádného dvodu, spadá do píslušnosti daových soudí. Podle údají poskytnutých předkládajícím soudem představuje právní předpis, na ímž je nárok na vrácení založen, ílánek 21 ustanovení o daových sporech (legislativní naízení í. 546/92), který ve svém odstavci 2 stanoví, že „pokud zvláštní ustanovení nestanoví jinak, nemže být žádost o vrácení podána po uplynutí dvou let ode dne zaplacení, nebo ode dne, kdy došlo ke skuteílosti, která vedla k vrácení, pokud je posledn uvedené datum pozdjší“.

9. I když daový soud prvního stupí vyhoví žalobám, které podala BNA, a uložil daové správí, aby vrátila sporné íástky, daový soud druhého stupí poté, co spojil odvolání podaná daovou správou, zmínil rozsudky vydané v ízení v prvním stupí, pííemž uvedl že BNA ztratila nárok na vrácení z dvodu uplynutí lhíty dvou let stanovené v íl. 21 odst. 2 legislativního naízení í. 546/92, a poukázal na to, že obžník daové správy í. 52/E nemohl představovat vhodný základ pro odvodní skuteílosti, že byly splíny podmínky pro uznání nároku na vrácení.

10. Na základí výše popsaných skutkových a právních okolností se Corte suprema di cassazione, který rozhoduje o kasaím opravném prostědku podaném Banca Antoniana Popolare Veneta SpA (dále jen „BAPV“), s níž se BNA slouíla, proti rozhodnutí daového soudu druhého stupí, rozhodl předložit Soudnímu dvoru následující předbžné otázky:

„1) Brání zásady efektivity, zákazu diskriminace a daové neutrality v oblasti [DPH] vnitrostátní právní úpraví nebo praxi, podle níž je nárok poízovatele zboží nebo pííjemce služby na vrácení DPH odvedené bez íádného dvodu považován za nárok na vydání bezdvodného obohacení podle obanského práva na rozdíl od nároku uplatívaného hlavním dlužníkem (dodavatelem zboží nebo poskytovatelem služby) a lhíta stanovená pro poízovatele zboží nebo pííjemce služby je znaí delší než lhíta stanovená pro hlavního dlužníka, takže žádost poízovatele zboží nebo pííjemce služby podaná v dobí, kdy lhíta pro hlavního dlužníka již uplynula, mže vést k

tomu, že hlavnímu dlužníkovi je uloženo, aby vydal bezdůvodné obohacení, aniž by mohl žádat o vrácení daně daňovou správu, a přitom neexistují žádná ustanovení umožňující koordinovat řízení, která byla nebo budou zahájena před různými soudy, za účelem předcházení sporům a rozporům?

2) Bez ohledu na výše uvedenou situaci, je s výše zmíněnými zásadami slučitelná vnitrostátní praxe nebo judikatura umožňující vydání rozhodnutí nařizujícího vydání bezdůvodného obohacení k tíži dodavatele zboží nebo poskytovatele služby a ve prospěch pořizovatele zboží nebo příjemce služby, pokud dodavatel zboží nebo poskytovatel služby nepodal žalobu na vrácení DPH k jinému soudu ve lhůtách, které mu byly stanoveny, jelikož se opírá o výklad judikatury následovaný správní praxí, podle něhož plnění podléhalo DPH?“

Posouzení

K první předběžné otázce

11. Svou první předběžnou otázkou se předkládající soud táže na to zda vnitrostátní právní předpisy, které stran DPH odvedené bez žádného důvodu do státní pokladny přiznávají zaprvé různé nároky poskytovateli služeb jakožto osobě povinné k DPH (a sice nárok na vrácení DPH odvedené bez žádného důvodu v případě daňové správy, přičemž příslušná žádost musí být podána ve lhůtě dvou let ode dne zaplacení daně nebo ode dne, kdy došlo ke skutečnosti, která vedla k vrácení daně) a příjemci služeb jakožto osobě, které byla DPH naúčtována (a sice nárok na vydání bezdůvodného obohacení v případě poskytovateli služeb, na který se vztahuje promlčecí lhůta deseti let), a zadruhé přiznává různým soudům příslušnost k rozhodování případných sporů týkajících se těchto nároků (a sice daňovému soudu v případě sporu mezi poskytovatelem služeb a daňovou správou a občanskoprávnímu soudu v případě sporu mezi příjemcem služeb a poskytovatelem služeb), jsou slučitelné se zásadami neutrality DPH, efektivity a zákazu diskriminace.

12. Úvodem je třeba uvést, že podle údajů, které poskytl Corte suprema di cassazione ve svém předkládacím rozhodnutí, tento soud nepochybuje, že dotčená daň byla naúčtována a odvedena do státní pokladny bez žádného důvodu. V tomto ohledu tedy neexistuje rozpor mezi tímto soudem a italskými občanskoprávními soudy, které rozhodovaly o žalobě na vydání bezdůvodného obohacení podané dotčenými sdruženími proti BNA. Problém, který je předmětem těchto předběžných otázek, se týká nároku, který z toho vyplývá, a sice nároku na vrácení DPH vybrané bez žádného důvodu a konkrétně zpusobu a podmínek jeho uplatnění.

13. Mám za to, že z judikatury lze vyvodit, že unijní právo obecně ukládá členským státům povinnost, aby umožnily vrácení DPH vybrané bez žádného důvodu, jakož i uplatnění příslušných nároků jednotlivci. Soudní dvůr vyšel z tohoto předpokladu ve věci, ve které byl vydán rozsudek Schmeink & Cofreth a Strobek, když rozhodoval o přípustnosti předběžných otázek(3).

14. Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daně(4) nicméně neobsahuje žádné ustanovení týkající se vrácení DPH, která byla naúčtována a poté odvedena do státní pokladny bez žádného důvodu.

15. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr již několikrát uvedl, že jelikož neexistuje právní úprava Společenství ohledně vrácení vnitrostátních daní vybraných bez žádného důvodu, je tento problém řešen v jednotlivých státech různými způsoby. Za takové situace přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby určil příslušné soudy a upravil procesní podmínky soudních řízení určených k zajištění ochrany práv, která procesním subjektem vyplývají z práva Společenství, za předpokladu, že tyto podmínky nejsou na jedné

stran? mén? p?íznivé než ty, které se týkají obdobných ?ízení na základ? vnitrostátního práva (zásada rovnocennosti), a na stran? druhé v praxi neznemož?ují nebo nadm?rn? nezt?žují výkon práv p?iznaných právním ?ádem Spole?enství (zásada efektivity)(5).

16. V tomto ohledu je t?eba ještě dodat, že v d?sledku zm?n zavedených Lisabonskou smlouvou vyplývá tato povinnost ?lenských stát? p?ímo ze Smlouvy o Evropské unii. Podle ?l. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ?lenské státy stanoví prost?edky nezbytné k zajišt?ní ú?inné právní ochrany v oblastech pokrytých uniijním právem.

17. Pokud jde o italský systém vrácení DPH vybrané bez ?ádného d?vodu, tento systém a jeho t?i aspekty nejsou p?edm?tem p?edb?žných otázek položených Soudnímu dvoru italskými soudy poprvé.

18. Zaprvé ve v?ci, ve které byl vydán rozsudek Reemtsma Cigarettenfabriken(6), Soudní dv?r p?ezkoumal italský systém ve sv?tle zásad neutrality, efektivity a zákazu diskriminace stran skute?nosti, že uvedený systém stanoví pro poskytovatele služeb a pro p?íjemce služeb r?zné procesní prost?edky k získání vrácení DPH, která byla naú?tována a odvedena bez ?ádného d?vodu. Soudní dv?r nakonec konstatoval, že uvedené zásady nebrání vnitrostátním právním p?edpis?m, podle kterých m?že o vrácení ?ástek DPH poukázaných orgán?m da?ové správy bez ?ádného d?vodu požádat pouze poskytovatel služeb a p?íjemce služby m?že na tomto poskytovateli vymáhat vydání bezd?vodného obohacení ob?anskoprávní žalobou(7).

19. Zadruhé ve v?ci, ve které byl vydán rozsudek Edis(8), se Soudní dv?r zabýval jiným aspektem italského systému vrácení DPH vybrané bez ?ádného d?vodu, a sice aspektem týkajícím se r?zné délky prekluzivních nebo proml?ecích lh?t v p?ípad? žádosti o vrácení DPH odvedené bez ?ádného d?vodu, která je podána da?ové správ?, a v p?ípad? žaloby na vydání bezd?vodného obohacení podané jednotlivcem proti jednotlivci. Soudní dv?r rozhodl, že právo Spole?enství nebrání tomu, aby právní p?edpisy ?lenského státu vedle obecné proml?ecí lh?ty použitelné na žaloby na vydání bezd?vodného obohacení podané jednotlivcem proti jednotlivci, stanovily mén? p?íznivé zvláštní podmínky pro vymáhání daní a jiných poplatk? a uplatn?ní žalob týkajících se t?chto daní a poplatk?(9).

20. Zat?etí, pokud jde o samotnou délku pevné proml?ecí lh?ty pro žádost o vrácení DPH odvedené bez ?ádného d?vodu, která je podána da?ové správ?, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že se musí jednat o p?im??enou lh?tu, která chrání jak poplatníka, tak p?íslušný správní orgán. Povaha takové lh?ty totiž není taková, aby v praxi znemož?ovala nebo ?inila p?íliš obtížným výkon práv p?iznaných právním ?ádem Spole?enství(10). Možnost podat žádost o vrácení DPH, která byla odvedena bez ?ádného d?vodu, bez jakéhokoli ?asového omezení by byla v rozporu se zásadou právní jistoty, která vyžaduje, aby da?ovou situaci osoby povinné k dani s ohledem na její práva a povinnosti v??i da?ové správ? nebylo možné donekone?na zpochyb?ovat(11).

21. Posouzení p?im??eného charakteru lh?ty provádí Soudní dv?r p?ípad od p?ípadu. Pokud jde o délku dvouleté pevné proml?ecí lh?ty, Soudní dv?r považoval takovou lh?tu za p?im??enou, pokud jde o uplatn?ní nároku na odpo?et DPH(12). Podle mého názoru lze obdobn? použít tento záv?r na nárok na vrácení DPH odvedené bez ?ádného d?vodu.

22. Na základ? výše uvedené judikatury se tedy italský systém vrácení DPH vybrané bez ?ádného d?vodu, který je p?edm?tem p?edb?žných otázek, jeví jako takový obecn? slu?itelný se zásadami efektivity, zákazu diskriminace a da?ové neutrality.

23. V projednávaném p?ípad? však rovnováhu italského systému narušila da?ová správa, která ob?žníkem zm?nila výklad ?l. 10 bodu 5 na?ízení prezidenta republiky ?. 633/72, který

stanoví osvobození od DPH ?innosti spo?ívající ve výb?ru daní. Podle ob?žníku mají ?lenské p?ísp?vky da?ovou povahu, a proto musí být odm?ny vybrané za ?innost spo?ívající ve výb?ru t?chto p?ísp?vk? považovány za platby osvobozené od DPH.

24. Vzhledem k tomu, že k výše uvedené zm?n? výkladu došlo po uplynutí pevné proml?ecí lh?ty stanovené pro osobu povinnou k dani, v projednávaném p?ípad? pro BNA, uvedená osoba povinná k dani již nemohla požadovat po da?ové správ? vrácení ?ástky odpovídající naú?tované a poté do státní pokladny odvedené DPH z odm?n vybraných za ?innost spo?ívající ve výb?ru ?lenských p?ísp?vk?, zatímco sdružení jakožto p?íjemci služby spo?ívající ve výb?ru ?lenských p?ísp?vk? mohla nadále požadovat po BNA vydání dot?ených ?ástek z d?vodu bezd?vodného obohacení.

25. V d?sledku toho by DPH nesla BNA, p?estože by DPH jako spot?ební da? m?l obecn? nést koncový spot?ebitel, v projednávaném p?ípad? sdružení.

26. V projednávaném p?ípad? však BNA tuto situaci nezp?sobila. Jak uvádí Corte suprema di cassazione ve svém p?edkládacím rozhodnutí, BNA pouze postupovala v souladu se správní a soudní praxí uplat?ovanou v dob? naú?tování DPH, podle níž – vzhledem k tomu, že ?lenské p?ísp?vky nem?ly da?ovou povahu – existovala povinnost k DPH.

27. Nic totiž nenasv?d?uje tomu, že BNA nejednala jako dostate?n? opatrný a obez?etný da?ový poplatník. Proto se zdá, že marné uplynutí dvouleté lh?ty ode dne zaplacení DPH, která byla stanovena BNA k podání žádosti o vrácení ?ástek zaplacených bez ?ádného d?vodu, není p?í?itatelné BNA, ale naopak je p?í?itatelné da?ové správ?.

28. Mám za to, že v takové situaci je t?eba p?ezkoumat, zda výše popsané d?sledky zm?ny výkladu ?l. 10 bodu 5 na?ízení prezidenta republiky ?. 633/72 pro právní situaci BAPV, s níž se BNA slou?ila, nejsou v rozporu se zásadami právní jistoty a ochrany legitimního o?ekávání, které jsou podle ustálené judikatury sou?ástí právního řádu Spole?enství, a z tohoto d?vodu musejí být dodržovány orgány Spole?enství i ?lenskými státy p?i výkonu pravomocí, které jim byly sv??eny sm?rnicemi Spole?enství(13).

29. Soudní dv?r totiž nem?že p?ezkoumat, zda vnitrostátní právní úprava, její výklad, jakož i použití jsou v souladu se zásadami právní jistoty a legitimního o?ekávání. Tuto úlohu má pouze p?edkládající soud. Soudní dv?r, kterému byla p?edložena žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce na základ? ?látku 267 SFEU, je p?íslušný poskytnout tomuto soudu pouze veškeré informace k výkladu v rámci práva Spole?enství, které p?edkládajícímu soudu mohou umožnit tento soulad posoudit(14).

30. V tomto ohledu je t?eba p?ipomenout, že zásada právní jistoty vyžaduje, aby právní pravidla byla jasná a p?esná a aby jejich použití bylo pro právní subjekty p?edvídatelné. Tento požadavek je obzvláš? d?ležitý, pokud se jedná o právní úpravu, která m?že p?inášet finan?ní zatížení, a to v zájmu toho, aby dot?eným osobám bylo umožn?no se s ur?itostí seznámit s rozsahem povinností, jež jsou jim uloženy(15).

31. Podle mého názoru se pochybnosti v projednávaném p?ípad? netýkají jasného a p?esného charakteru ?l. 10 odst. 5 na?ízení prezidenta republiky ?. 633/72, který stanoví osvobození od DPH ?innosti spo?ívající ve výb?ru daní, ale týkají se p?edvídatelného charakteru jeho použití. Vycházím z p?edpokladu, že použití práva je neodd?liteln? spojeno s jeho výkladem, který byl v projednávaném p?ípad? zm?n?n da?ovou správou.

32. K posouzení p?edvídatelnosti výkladu a použití ?l. 10 odst. 5 na?ízení prezidenta republiky ?. 633/72 by m?l p?edkládající soud vzít v úvahu nejen skute?nost, že da?ová správa zm?nila své

stanovisko ohledně zdanění odměny vybraných za činnost spočívající ve výběru členských příspěvků, ale také to, že v dané době italské soudy měnily své stanovisko k této problematice.

33. Pokud jde o zásadu ochrany legitimního očekávání, pro předkládající soud by mohl být užitečný rozsudek Elmeke(16), i když se uvedený rozsudek týká legitimního očekávání daňových poplatníků ve vztahu k aktům orgánů daňové správy. Mám za to, že závěry vyplývající z tohoto rozsudku mohou být zobrazeny na jakémkoliv jednání orgánů daňové správy.

34. Předkládající soud by tedy měl v první řadě určit, zda jednání orgánů daňové správy vzbudila u opatrného a obezřetného hospodářského subjektu důvodné očekávání a poté – bude-li odpovídat na tuto otázku kladně – by měl zjišťovat legitimní charakter tohoto očekávání(17).

35. Zástupce italské vlády v tomto ohledu na jednání uvedl, že otázka osvobození od DPH činnosti spočívající ve výběru členských příspěvků je již určitou dobu sporná, proto nelze mít za to, že akty orgánů daňové správy vzbudily důvodné očekávání u opatrného a informovaného hospodářského subjektu.

36. Domnívám se, že uvedený argument by jako takový neměl hrát rozhodující úlohu při posouzení provedeném předkládajícím soudem. Je třeba také zohlednit zaprvé délku doby platnosti povodní administrativní a soudní praxe spočívající ve zdanění výběru členských příspěvků a zadruhé okamžik ve vztahu ke skutečnostem, které jsou základem sporu, od kterého záleží spory o povaze členských příspěvků.

37. Konečně bych chtěl dodat, že předkládající soud v rámci svého posouzení musí zohlednit i právo vlastnit majetek zaručené článkem 1 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o lidských právech a základních svobodách podepsané dne 4. listopadu 1950 v Římě, a zakotvené také v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, které je podle ustálené judikatury součástí obecných zásad unijního práva. Podle této judikatury platí, že se tato zásada neprojevuje jako absolutní výsada, ale musí k ní být přihlédnuto ve vztahu k její funkci ve společnosti. V důsledku toho může být výkon vlastnického práva omezen za podmínky, že tato omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které sleduje Evropská unie, a vzhledem ke sledovanému cíli nepředstavují nepřiměřený a neúnosný zásah do samotné podstaty takto zaručeného práva(18).

38. V projednávaném případě musí předkládající soud ohodnotit, zda dotčený italský systém, především rozdílná pevná proměnná lhůta a proměnná lhůta stanovená uvedeným systémem pro BAPV a pro sdružení pak uplatnění jejich nároků vyplývajících z DPH, která byla naúčtována a poté odvedena do státní pokladny bez žádného důvodu, nevede v důsledku jednání daňové správy spočívajícího ve změně výkladu k porušení práva BAPV vlastnit majetek.

39. Kdyby tomu tak bylo, příslušelo by předkládajícímu soudu, aby posoudil, zda jsou splněny podmínky vyplývající z judikatury, které jsou uvedeny v bodě 37 tohoto stanoviska.

40. Na základě výše uvedeného mám za to, že by na první otázku Soudní dvůr měl odpovědět v tom smyslu, že zásady neutrality, efektivity a zákazu diskriminace nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy dotčené ve věci v povodním řízení, které stran DPH odvedené do státní pokladny bez žádného důvodu zaprvé přiznávají poskytovateli služeb jakožto osobě povinné k DPH a příjemci služeb jakožto osobě, které byla DPH naúčtována, různé nároky, na které se vztahují různé prekluzivní, případně proměnné lhůty, a zadruhé přiznávají příslušnost k řešení případných sporů týkajících se těchto nároků různým soudům za podmínky, že uvedené právní předpisy jsou použity v souladu se zásadou právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, jakož i s právem vlastnit majetek.

Ke druhé p?edb?žné otázce

41. Svou druhou otázkou chce Corte suprema di cassazione zjistit, zda je se zásadami efektivity, zákazu diskriminace a da?ové neutrality v oblasti DPH slu?itelná vnitrostátní praxe nebo judikatura umož?ující vydání rozhodnutí na?izujícího vydání bezd?vodného obohacení k tíži poskytovatele služeb a ve prosp?ch p?íjemce služby, pokud poskytovatel služeb nepodal žalobu na vrácení DPH k jinému soudu ve lh?tách, které mu byly stanoveny, jelikož se op?el o výklad judikatury následovaný správní praxí, podle n?hož pln?ní podléhalo DPH.

42. Zástupce italské vlády navrhoval Soudnímu dvoru na jednání, aby prohlásil druhou otázku za nep?ípustnou z d?vodu toho, že otázka vrácení DPH, která byla bez ?ádného d?vodu naú?tována spole?ností BNA nebo p?ípadn? spole?ností BAPV, s níž se BNA slou?ila, není p?edm?tem sporu v p?vodním ?ízení.

43. Jak vyplývá z ustálené judikatury, je v?cí pouze vnitrostátních soud?, kterým byl spor p?edložen a jež musí nést odpov?dnost za soudní rozhodnutí, která budou vydána, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti v?ci jak nezbytnost rozhodnutí o p?edb?žné otázce pro vydání jejich rozsudk?, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Odmítnutí žádosti podané vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že požadovaný výklad práva Spole?enství nemá žádný vztah k realit? nebo p?edm?tu sporu v p?vodním ?ízení(19).

44. Jsem toho názoru, že se v projednávaném p?ípad? jedná práv? o takovou situaci. Je t?eba uznat, že se spor v p?vodním ?ízení, v rámci n?hož byly položeny p?edb?žné otázky, týká pouze vrácení da?ovou správou DPH odvedené bez ?ádného d?vodu do státní pokladny vzhledem k tomu, že o otázce vrácení spole?ností BAPV, s níž se BNA slou?ila, DPH naú?tované bez ?ádného d?vodu, rozhodl jiný italský soud.

45. Vzhledem k tomu, že odpov?? Soudního dvora nem?že být užite?ná pro rozhodnutí sporu v p?vodním ?ízení, mám za to, že by Soudní dv?r m?l prohlásit druhou otázku položenou Corte suprema di cassazione za nep?ípustnou.

46. V p?ípad?, že Soudní dv?r by nesdílel m?j názor a prohlásil druhou otázku za p?ípustnou, mám za to, že odpov?? na první otázku, kterou navrhuji Soudnímu dvoru, odpovídá zároveň na druhou otázku, jelikož jejímž cílem je také posouzení italského systému vrácení DPH vybrané bez ?ádného d?vodu.

Záv?ry

47. S ohledem na výše uvedené navrhuji Soudnímu dvoru, aby zaprvé prohlásil druhou p?edb?žnou otázku položenou Corte suprema di cassazione za nep?ípustnou a zadruhé, aby na první p?edb?žnou otázku položenou tímto soudem odpov?d?l takto:

„Zásady neutrality, efektivity a zákazu diskriminace nebrání takovým vnitrostátním právním p?edpis?m, jako jsou právní p?edpisy dot?ené ve v?ci v p?vodním ?ízení, které stran dan? z p?ídané hodnoty odvedené do státní pokladny bez ?ádného d?vodu zaprvé p?iznávají poskytovateli služeb jakožto osob? povinné k dani z p?ídané hodnoty a p?íjemci služeb jakožto osob?, které byla da? z p?ídané hodnoty naú?tována, r?zné nároky, na které se vztahují r?zné prekluzivní, p?ípadn? proml?ecí lh?ty, a zadruhé p?iznávají p?íslušnost k ?ešení p?ípadných spor? týkajících se t?chto nárok? r?zným soud?m za podmínky, že uvedené právní p?edpisy jsou použity v souladu se zásadou právní jistoty a ochrany legitimního o?ekávání, jakož i s právem vlastnit majetek.“

- 1 – Původní jazyk: francouzština.
- 2 – Běžný dodatek ke GURI č. 292 ze dne 11. listopadu 1972.
- 3 – Rozsudek ze dne 19. září 2000 (C-454/98, Recueil, s. I-6973, body 39 a 49).
- 4 – Úč. vst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.
- 5 – Viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 15. září 1998, Edis (C-231/96, Recueil, s. I-4951, body 33 a 34); ze dne 11. července 2002, Mark & Spencer (C-62/00, Recueil, s. I-6325, bod 34), jakož i ze dne 21. ledna 2010, Alstom Power Hydro (C-472/08, Sb. rozh. s. I-623, bod 17).
- 6 – Rozsudek ze dne 15. března 2007 (C-35/05, Sb. rozh. s. I-2425).
- 7 – Rozsudek Reemtsma Cigarettenfabriken (uvedený v poznámce pod čarou 6, bod 42).
- 8 – Uvedený v poznámce pod čarou 5.
- 9 – Rozsudek Edis (uvedený v poznámce pod čarou 5, bod 37). Totéž zjištění je obsaženo také například v rozsudku ze dne 9. února 1999, Dilexport (C-343/96, Recueil, s. I-579, bod 28).
- 10 – Viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 16. prosince 1976, Rewe-Zentralfinanz a Rewe-Zentral (33/76, Recueil, s. 1989, bod 5); Edis (uvedený v poznámce pod čarou 5, bod 35), jakož i ze dne 30. června 2011, Meilicke a další (C-262/09, Sb. rozh. s. I-0000, bod 56).
- 11 – Viz obdobné rozsudky ze dne 8. května 2008, Ecotrade (C-95/07 a C-96/07, Sb. rozh. s. I-3457, bod 44) a Alstom Power Hydro (uvedený v poznámce pod čarou 5, bod 16).
- 12 – Viz rozsudky Ecotrade (uvedený v poznámce pod čarou 11, bod 48) a Alstom Power Hydro (uvedený v poznámce pod čarou 5, bod 20).
- 13 – Viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 14. září 2006, Elmeka (C-181/04 až C-183/04, Sb. rozh. s. I-8167, bod 31), jakož i ze dne 10. září 2009, Plantanol (C-201/08, Sb. rozh. s. I-8343, bod 43 a citovaná judikatura).
- 14 – Viz v tomto smyslu rozsudek Plantanol (uvedený v poznámce pod čarou 13, bod 45 a citovaná judikatura).
- 15 – Viz v tomto smyslu rozsudky Plantanol (uvedený v poznámce pod čarou 13, bod 46 a citovaná judikatura) a ze dne 2. prosince 2009, Aventis Pasteur (C-358/08, Sb. rozh. s. I-11305, bod 47).
- 16 – Uvedený v poznámce pod čarou 13.
- 17 – Viz v tomto smyslu rozsudek Elmeka (uvedený v poznámce pod čarou 13, bod 32 a citovaná judikatura).
- 18 – Viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 3. září 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise (C-402/05 P a C-415/05 P, Sb. rozh. s. I-6351, bod 355 a citovaná judikatura).
- 19 – Viz v tomto smyslu zejména rozsudky ze dne 17. května 1994, Corsica Ferries (C-18/93, Recueil, s. I-1783, bod 14); ze dne 18. června 1998, Corsica Ferries France (C-266/96, Recueil, s. I-3949, bod 27), jakož i ze dne 10. března 2009, Heinrich (C-345/06, Sb. rozh. s. I-1659, body

36 a 37).